

Bruxelles, den 24.9.2013
COM(2013) 672 final

**KOMMISSIONENS OG EU-UDENRIGSTJENESTENS SVAR PÅ
SÆRBERETNINGEN FRA DEN EUROPÆISKE REVISIONSRET**

**"EU'S STØTTE TIL REGERINGSFØRELSEN I DEN DEMOKRATISKE REPUBLIK
CONGO"**

DA

DA

KOMMISSIONENS OG EU-UDENRIGSTJENESTENS SVAR PÅ SÆRBERETNINGEN FRA DEN EUROPÆISKE REVISIONSRET

"EU'S STØTTE TIL REGERINGSFØRELSEN I DEN DEMOKRATISKE REPUBLIK CONGO"

RESUMÉ

I. Kommissionen og Udenrigstjenesten mener, at de grundlæggende forudsætninger for god regeringsførelse, som menneskerettigheder, demokrati, sikkerhed og basale offentlige tjenester, ikke foreligger **i tilstrækkelig grad**.

III. Nogle projekter, som Revisionsrettens bemærkninger kan gælde, var netop påbegyndt og havde derfor endnu ikke opnået resultater. Forsinkelserne i forhold til de oprindelige tidsplaner skyldes især den struktursvaghed og postkonfliktsituation, der hersker i Den Demokratiske Republik Congo (DR Congo). Projekternes løbetid er derfor blevet forlænget, og de fleste af de forventede resultater af projekter og programmer er opnåelige. Tidshorizonten for vurdering af EU-programmernes effektivitet skal derfor tage højde for, hvor vanskeligt det er at arbejde i en struktursvag stat. Kommissionen og Udenrigstjenesten mener desuden, at faktiske fremskridt skal anerkendes. Det gælder f.eks. valget i 2006 og den overordnede finansielle styring.

Som Revisionsretten påpeger i beretningen, er statsbudgettet utilstrækkeligt. Det er dog steget med en faktor på 20 i de sidste ti år og forventes stadig at blive fordoblet inden 2016. Denne trend giver regeringen mulighed for gradvis at afsætte passende midler til forskellige budgetposter, herunder budgetter til menneskelige ressourcer og vedligeholdelse, hvilket vil forbedre bæredygtigheden på mellemlang sigt.

IV. Målsætningerne stemte overens med EU's vision for DR Congo på daværende tidspunkt og skulle udnytte den positive demokratiske udvikling, man forventede efter det første demokratiske valg i 2006. Risikostyring betyder ikke blot, at risici vil blive undgået, men at støtten vil blive afpasset efter en omskiftelig politisk situation eller den tid, der skal til for at udføre opgaven. Kommissionen har anvendt begge fremgangsmåder. Kommissionen og Udenrigstjenesten mener derfor, at der er taget behørigt hensyn til sammenhænge og risici i DR Congo.

I en stat som DR Congo, hvor alle administrative og sociale strukturer er ødelagt, ville det have været ineffektivt at opstille betingelser, eftersom støttens formål var at genopbygge statens basale tjenester. På den anden side har delegationen altid opretholdt en politisk og sektorbaseret dialog med myndighederne og afvejede EU-støtten med myndighedernes fremskridt. Det definerer Kommissionen og Udenrigstjenesten som en "kontraktmæssig tilgang". Den fremmer "gensidig ansvarlighed", som foreslået i den nye aftale om engagement i ustabile stater.

Spørgsmål om regeringsførelse behandles både i fora for politisk dialog og politikdialog. EU's politiske holdninger (fastlagt af delegation og Udenrigstjenesten/Kommissionen) er aftalt og koordineret med medlemsstaterne.

V. Spørgsmålet skal undersøges fra begge synsvinkler, da det også er korrekt, at støttens effektivitet ikke kan forbedres uden at forbedre regeringsførelsen. Hvis man ikke tilvejebringer de grundlæggende byggesten for regeringsførelse (for de offentlige finanser, retlige rammer, lokale myndigheders tjenester og decentralisering), vil fremskridtet fortsat være langsomt og altid støde på praktiske problemer.

VI. Som nævnt skal brugen af betingelser gradueres for at tage hensyn til DR Congos struktursvaghed og indgå som en del af den politiske dialog med landet. Udtrykket "konditionalitet" er ikke i god overensstemmelse med den partnerskabsånd, der præger samarbejdet med AVS-landene inden for rammerne af Cotonou-aftalen. Kommissionen fremmer gensidig ansvarlighed og styrker politisk dialog.

INDLEDNING

11. Selv om EU gav udtryk for sin beklagelse over en forfatningsændring, som burde have taget sigte på større konsensus med oppositionen, anser EU ikke forfatningsændringen fra januar 2011 som ulovlig og antidemokratisk. Timingen af denne ændring gav også de politiske partier i oppositionen mulighed for at indarbejde ændringen i deres valgstrategier.

12. Den manglende stabilitet i den østlige del af landet er af kompleks oprindelse. Årsagerne hertil er knyttet til regionale, nationale og lokale forhold. Udenrigstjenesten og Kommissionen vil snart fremlægge en fælles meddelelse om en strategisk EU-ramme for De Store Søers Område med forslag om yderligere analyse.

BEMÆRKNINGER

EU's støtte til regeringsførelse i Den Demokratiske Republik Congo er relevant i forhold til behovene, men fremskridtene er ujævne og samlet set begrænsede

[Svar på overskriften]

Kommissionen og Udenrigstjenesten mener, at EU's støtte til regeringsførelse i DR Congo svarer til behovene, men kun har opnået delresultater.

30. Kommissionen og Udenrigstjenesten mener, at deres evne til at reagere hensigtsmæssigt på de problemer, der var i forbindelse med valget, ikke er blevet påvirket af, at der ikke var afsat støtte til valgproceduren i det nationale vejledende program. Efter Kommissionens og Udenrigstjenestens opfattelse kunne EU's engagement i de forskellige faser af valgproceduren, sammen med det internationale samfund, ikke have været mere omfattende uden at påvirke DR Congos politiske og økonomiske ansvar for processen.

34. Mens støtten fra Kommissionen ikke kan dække hele landets territorium, er den geografiske fordeling afbalanceret, herunder for de elementer, der har med regeringsførelse at gøre.

EU's samarbejdsstrategi for regeringsførelse fokuserer især på støtte til den centrale forvaltning (som har en national dimension) og til et begrænset antal provinser, herunder Nedre Congo, Vestkasai og den østlige del af landet.

For så vidt angår samarbejde i andre sektorer: 10. EUF er ikke i stand til at dække hele landet, selv om der er EU-programmer i andre sektorer, der omfatter store dele af Øst- og Vestkasai, Bandundu, Equateur, Nord- og Syd-kivu, Nedre Congo og Kinshasa. På dette stadium supplerer EU's samarbejde og EU-landenes programmer hinanden effektivt rent geografisk, men de kan ikke dække alle behov i nogle af de fattigste dele af landet. EU er desuden nødt til at koncentrere samarbejdet om et begrænset antal tiltag for at undgå for stor spredning.

Kommissionen arbejder sammen med andre donorer for at sikre den bedst mulige koordinering mellem tiltagene. Støtte til hastende tilfælde (f.eks. rammebevilling B) er koncentreret i de berørte områder i landet og bidrager til den plan for stabilisering og genopbygning af det østlige Congo (STAREC), som understøttes af alle donorer. Kommissionen har faktisk modstået presset fra medierne, hvilket førte til, at alle bestræbelser blev iværksat i den østlige del af landet. Det bør også tages med i betragtningen, at de fattigste provinser også er de tyndest befolkede og mest vanskelige at nå frem til, hvilket betyder, at de ikke er det mest hensigtsmæssige interventionsområde for store donorer, eftersom den globale virkning af støtten mindskes.

EU's støtte til regeringsførelse er relevant i forhold til behovene på alle områder, men fremskridtene er ujævne og samlet set begrænsede

[Svar på overskriften]

Kommissionen og Udenrigstjenesten mener, at EU's støtte til regeringsførelse svarer til behovene på alle områder, men fremskridtet er uensartet og delvist.

Fremskridtet er begrænset af forhindringer og forsinkelser, der ofte forekommer i struktursvage stater uden nødvendigvis at bringe de overordnede resultater, der forventes, i fare.

35. Nogle projekter, som Revisionsrettens bemærkning kan gælde, var kun netop påbegyndt og havde derfor endnu ikke givet resultater. Forsinkelserne i forhold til de oprindelige tidsplaner skyldes især den struktursvagthed og postkonfliktsituation, der hersker i DR Congo. Projekternes løbetid er derfor blevet forlænget, og de fleste af de forventede resultater af projekter og programmer er opnåelige (og dermed er Kommissionen og Udenrigstjenesten ikke enig i visse tal i tabellen i ***bilag I***).

Tidshorizonten for vurdering af EU-programmernes effektivitet skal derfor tage højde for, hvor vanskeligt det er at arbejde i en struktursvag stat. Kommissionen mener, at udviklingen går i den rigtige retning.

Som Revisionsretten påpeger i beretningen, er statsbudgettet utilstrækkeligt. Det er dog steget med faktor 20 i de sidste ti år og forventes at blive fordoblet i løbet af de næste fem år. Denne trend giver regeringen mulighed for gradvis at afsætte passende midler til forskellige budgetposter, herunder budgetter til menneskelige ressourcer og vedligeholdelse, hvilket vil forbedre bæredygtigheden på mellemlang sigt.

41. Se svar til punkt 11.

Udenrigstjenesten og Kommissionen reagerede rettidigt på forfatningsændringen (jf. erklæring fra den højtstående repræsentant/næstformanden i Kommissionen), og der blev anmodet om alle de fornødne præciseringer fra DR Congo i forbindelse med den regelmæssige politiske dialog.

Selv om EU gav udtryk for sin beklagelse over en forfatningsændring, som burde have taget sigte på større konsensus med oppositionen, anser EU ikke forfatningsændringen fra januar 2011 som ulovlig eller antidemokratisk. Timingen af denne ændring gav også de politiske partier i oppositionen mulighed for at indarbejde ændringen i deres valgstrategier.

42. Den kendsgerning, at det internationale samfund, herunder Kommissionen, ydede finansiell støtte til valgprocessen, er ikke nogen garanti for succes og gennemsigtige valg og heller ikke et udtryk for støtte til et regime. EU's evaluering af valgprocessen i 2011, herunder dens strukturelle mangler, var klart angivet i den endelige rapport fra EU's valgobservatører.

46. REJUSCO-programmet var en hasteforanstaltning, der skulle give den nødvendige støtte til retsvæsenet og beslægtede tjenester i den østlige del af landet, der var på randen af et sammenbrud. Det overordnede resultat skal også ses i denne sammenhæng. Behovet for at udskille en specifik situation i øst, hvor ikke alle de nødvendige betingelser for bæredygtighed var opfyldt, var en vigtig forudsætning for landestrategidokumentet og det nationale vejledende program.

49. Kommissionen vil gerne påpege, at:

1) selv hvis budgetbevillingen ikke er tilstrækkelig, er stigningen udtryk for en positiv tendens (se svaret på punkt 35)

2) et af målene for PARJ-programmet netop er at udvide den administrative kapacitet og

3) den nuværende justitsminister (udpeget i maj 2012) er kraftigt engageret i sagen.

53. De manglende oplysninger om omfordeling er en af grundene til, at 9. og 10. EUF's nationale vejledende programmer ligesom komponenterne fra stabilitetsinstrumentet lægger meget vægt på at forbedre det congolesiske nationale politiske personalepolitik. Foreløbig har det omfattet en

fuldstændig optælling af det congolesiske politi, oprettelse af en database, uddannelse og støtte til et udkast til ny lov (underskrevet af præsidenten den 1. juni 2013) om den overordnede forvaltning af politiet.

Der er truffet afhjælpende foranstaltninger, der var nødvendige for at forbedre bæredygtigheden.

54. På nuværende tidspunkt er alle de forslag, der indgår i projektet, taget i brug af det congolesiske politi.

Congos nationale politis operationelle kapacitet er forbedret gennem opførelse og installation af udstyr i politiets provinshovedkvarter, navnlig kommando- og kommunikationscentre i Goma og Bukavu.

Anlægsarbejdet blev noget forsinket som følge af en række uventede forhold, f.eks. mangel på byggegrunde med behørig dokumentation, procedurekrav og mangel på kvalificeret arbejdskraft og byggematerialer i den østlige del af landet, samt dårligt vejr, som ramte færdiggørelsen af projektet inden for den 18 måneders gennemførelsesperiode i henhold til stabilitetsinstrumentet.

56. Spørgsmålet blev rejst af Kommissionen, som sikrede et tilsagn fra regeringen om finansiering af drift, vedligeholdelse osv., så EU's foranstaltninger blev bæredygtige.

Som et eksempel på målrettet konditionalitet havde delegationen held til at få en specifik bevilling på 325 000 USD indført i budgettet for 2013 til netop denne aktivitet.

Med tilskuddet fra den congolesiske regering er bæredygtigheden af disse EU-foranstaltninger forbedret markant.

61. Fremskridtene med hensyn til reform af forvaltningen af de offentlige finanser er stabile og anerkendt af det internationale samfund, herunder Bretton Woods-institutionerne, og har premierministerens fulde og udelt støtte. Da der er tale om en ekstremt struktursvag stat, mener Kommissionen, at der er nået lovende foreløbige resultater.

63. Efter råd fra EU's delegation har den nationale anvisningsberettigede opsagt kontrakten om istandsættelse af revisionsorganets kontorer på grund af kontrahentens dårlige udførelse af arbejdet, og vil tegne kontrakt med en anden virksomhed. Trods denne forsinkelse og dette besvær har revisionsorganet kunnet fortsætte rekrutteringen af nye dommere.

64. Kommissionen forventer ikke vanskeligheder med at rekruttere eksperterne, og en rammeaftale om reform af de offentlige finanser er blevet underskrevet med finansministeren og otte donorer (med EU-delegationen som største donor).

65. Disse presserende budgetstøtteprogrammer blev gennemført i fuldt samarbejde med Bretton Woods-institutionerne. De skulle forhindre et alvorligt tilbageslag i stabiliseringsprocessen i DR Congo. Landet gennemførte initiativet for stærkt gældstyngede fattige lande (HIPC), og alle observatører var enige om, at der var sket en forbedring af den makroøkonomiske balance og forvaltningen af de offentlige finanser.

73. Mens det er sandt, at PA2D lider under regeringens manglende vilje til at gennemføre en decentralisering, er det panafrikanske parlament mindre afhængigt af offentlige politikker og fortsætter sin kapacitetsopbygning i de lovgivende institutioner. Den største hindring for at opfylde alle det panafrikanske parlaments mål – at udskyde de lokale valg – er blevet mindsket ved at fokusere på at styrke forvaltningen af de fire lovgivende institutioner samt medlemmerne af nationalforsamlingen.

74. Kommissionen arbejder ikke for decentralisering af DR Congo, men det gør congoleserne selv. Derfor skubber den ikke på for at få en "Kinshasabaseret top-down-metode". Men DR Congo er et centraliseret land, og decentralisering kan ikke gennemføres uden reformer, bl.a. hvad angår forvaltningen af de offentlige finanser også på centralt plan.

Kommissionen tog ikke tilstrækkeligt hensyn til den skrøbelige situation i landet ved udformningen af EU-programmerne

[Svar på overskriften]

Kommissionen og Udenrigstjenesten mener, at landets skrøbelige situation gjorde det umuligt at gennemføre programmerne, som de oprindeligt var udtænkt.

Der blev ikke gjort nok for at modvirke risici

[Svar på overskriften]

Kommissionen og Udenrigstjenesten mener, at risikoniveauet er højt på grund af landets struktursvaghed, og at der er taget behørigt hensyn til det.

78. Som Revisionsretten bemærker, kan risici ikke undgås i et struktursvagt land som DR Congo. Risiciene er kendte, og det er urealistisk at forvente, at gennemførelsen af programmerne kan foregå uden større problemer. I denne sammenhæng er fuld risikoforebyggelse ret ineffektiv, og risikostyringen bør fokusere på at afhjælpe problemer, når de opstår. Kommissionen har været i stand til at tilpasse sine tiltag ved at justere aktiviteterne eller fristerne for at gennemføre dem.

Støtte til regeringsførelse i DR Congo skal dog også analyseres i en politisk kontekst snarere end i forbindelse med fastlæggelsen og gennemførelsen af programmerne.

79. Se svar til punkt 78.

81. Se svar til punkt 65.

82. Kommissionen og Udenrigstjenesten mener, at risikovurderingen var passende, og de udformer projekter på grundlag af deres viden på det givne tidspunkt under hensyntagen til de begrænsninger, der følger af bestemmelserne i finansforordningen. Hvis der opstår problemer eller forsinkelser, ændres projekterne efter reglerne i finansforordningen.

a) Se svarene til punkt 1, 30, 41 og 42.

Kommissionens støtte til valgprocessen blev givet i en international kontekst, da PACE-programmet blev støttet af det internationale samfund. PACE I-programmet, som støttede valget i 2006, er blevet betragtet som en succes.

Gennem PACE II bidrog det internationale samfund til valgprocessen i 2011, men undlod bevidst at sætte sig i spidsen for initiativet. Kommissionen var en vigtig bidrager til programmet ($\pm 20\%$), men havde ikke fuld kontrol over dets udformning og timing. De internationale partnere var dog bekendt med risiciene ved at fastsætte overordnede og ambitiøse mål, da det ikke var muligt kun at sætte delmål på grund af sagens karakter.

Det største problem ved valget var ikke den manglende dialog med det internationale samfund (se rapport fra EU's valgobservatører), som EU indledte rettidigt uafhængigt af, at midlerne allerede var bevilget eller afsat til at støtte valgprocessen.

b) REJUSCO-programmet var en hasteforanstaltning, der skulle forhindre, at retsvæsenet brød sammen, og holde gang i kampen mod straffrihed og for respekt for menneskerettighederne. Det er strengt taget ikke en del af programmet for reform af retsvæsenet. Problemerne med udformningen og gennemførelsen skyldes programmets mange donorer og andre vanskeligheder med gennemførelsen.

Se også svaret til punkt 46.

c) Se ovenfor og svarene til punkt 49.

e) Kommissionen og Udenrigstjenesten mener, at hele støttestrategien for decentralisering under 10. EUF tog hensyn til de risici, der er fremhævet. Desuden er der foretaget en midtvejsrevision for at

forbedre programmets resultater og få det tilbage på sporet. PA2D vil ikke nødvendigvis gøre de forventede fremskridt, især vedrørende støtte på nationalt plan, men der kan gøres betydelige fremskridt på provinsniveau.

f) Programmet var fleksibelt nok til at tillade forskellige sæt prioriterede foranstaltninger afhængigt af udviklingen.

84. Anvendelse af streng konditionalitet i den politiske dialog med meget struktursvage stater har generelt vist sig at være ineffektivt og virke mod hensigten. Den politiske dialog med de congolesiske myndigheder favoriserer en kontraktlig tilgang, som er mere realistisk og fremmer udvikling af partnerskaber. Som eksempel kan nævnes, at Kommissionen har trukket støtte på 5 mio. euro tilbage under 9. EUF, fordi DR Congo har undladt at godkende passende lovgivning om reform af den civile luftfartsmyndighed. Den har også trukket midler tilbage fra PACE, som skulle støtte valgprocessen, og ved at true med ikke at finansiere politiskolen, hvis der ikke blev fremlagt et gyldigt skøde på grunden, fik man myndighederne presset til at udpege en byggegrund.

85. Kommissionen understreger, at den har haft held med at opnå bevis for ejendomsretten til jorden i alle igangværende byggeprogrammer, og den har forsinket indgåelse af kontrakter, indtil den nødvendige dokumentation forelå.

Projektet for civil luftfart blev annulleret, fordi vigtige forudsætninger ikke var opfyldt. Men denne tilgang bør ikke være en forpligtelse i hvert enkelt projekt, men kun hvis det bliver nødvendigt. Der skal også være taget hensyn til mulighederne for "handling og ikke-handling".

86. Se svar til punkt 84.

87. Kommissionen har suspenderet udbetalinger og annulleret kontrakter i en række tilfælde, herunder for projekter, der vedrører regeringsførelse. Det seneste eksempel er Kommissionens beslutning (senere fulgt af andre donorer) om at lukke PACE II og definitivt at annullere de to sidste betalinger (i alt 12 mio. euro) på grund af de uregelmæssigheder, der blev konstateret under præsident- og parlamentsvalget i 2011.

89.

b) Både Kommissionen og Udenrigstjenesten gør allerede alt, hvad de kan, for at fremme en koordineret politikdialog i EU. Delegationen arbejder for regelmæssige og hyppige EU-koordineringsmøder om politik og samarbejde inden for alle områder. Generelt mener Kommissionen og Udenrigstjenesten dog, at der stadig er mulighed for forbedringer i koordineringen med medlemsstaterne.

d) Se svarene til punkt 84 og 87.

90.

a) Politiske, udviklingsmæssige og humanitære aktioner var en del af en sammenhængende pakke af EU-foranstaltninger. EU forblev en aktiv og troværdig politisk partner i demokratiseringsdialogen. I den forbindelse afhænger EU's indflydelse i den politiske dialog ikke nødvendigvis af, at EUF's nationale vejledende program er fokuseret på én specifik sektor, men af det samlede samarbejde mellem EU og DR Congo. Europa-Kommissionens og Udenrigstjenestens reaktioner på de politiske hændelser blev truffet efter høring af og sammen med medlemsstaterne.

Se også svaret på punkt 41 og 42.

b) Kommissionen trak sin støtte tilbage netop fordi, justitsministeriet ikke var effektivt.

REJUSCO-programmet var et donordrevet initiativ og blev gennemført som sådan i forbindelse med nødsituationer.

KONKLUSIONER OG ANBEFALINGER

91. Nogle projekter, som Revisionsrettens bemærkninger kan gælde, var netop påbegyndt og havde derfor endnu ikke opnået resultater. Forsinkelserne i forhold til de oprindelige tidsplaner skyldes især den struktursvaghed og postkonfliktsituation, der hersker i DR Congo. Projekternes løbetid er derfor blevet forlænget, og de fleste af de forventede resultater af projekter og programmer er opnåelige.

Tidshorizonten for vurdering af EU-programmernes effektivitet skal derfor tage højde for, hvor vanskeligt det er at arbejde i en struktursvag stat. Kommissionen og Udenrigstjenesten mener desuden, at faktiske fremskridt skal anerkendes. Det gælder f.eks. valget i 2006 og den overordnede finansielle styring.

Som Revisionsretten påpeger i beretningen, er statsbudgettet utilstrækkeligt. Det er dog steget med en faktor på 20 i de sidste ti år og forventes stadig at blive fordoblet inden 2016. Denne trend giver regeringen mulighed for gradvis at afsætte passende midler til forskellige budgetposter, herunder budgetter til menneskelige ressourcer og vedligeholdelse, hvilket vil forbedre bæredygtigheden på mellemlang sigt.

92. Udviklingsudfordringerne i DR Congo har bl.a. været kendetegnet ved: manglende administration, manglende politikker, mangel på midler, mangel på menneskelige ressourcer, manglende politisk stabilitet og mangel på fred i dele af landet. Dette giver en vanskelig ramme for et partnerskab, der er baseret på det forhold, a) at de endelige beslutninger og fremskridt er DR Congos ansvar, b) at manglende partnerskab kan være et reelt tilbageskridt i stabiliseringsprocessen i dette enorme land, der var på randen af et sammenbrud. DR Congos lederskab og ejerskab er afgørende, mens en overgangsproces, der ledes af donorer, kun ville skabe ineffektive donordrevne projekter.

I denne sammenhæng er risiciene blevet korrekt vurderet af Kommissionen, ikke blot med hensyn til at handle, men også med hensyn til følgerne af ikke at handle. Dermed anerkender man risikoen for, at et manglende engagement i DR Congo kan opveje de fleste risici ved et engagement. Kommissionen og Udenrigstjenesten mener, at samordningen på EU-plan fungerer godt i DR Congo.

I overensstemmelse med Cotonou-aftalen og den nye aftale om engagement i ustabile stater fra november 2011 arbejder Kommissionen for at styrke gensidig ansvarlighed på grundlag af aftalte og opnåelige mål, frem for betingelser.

Anbefaling 1

a)

Selv om Kommissionen og Udenrigstjenesten deler de generelle betænkeligheder, Revisionsretten har givet udtryk for, accepterer de ikke Revisionsrettens anbefaling.

i) Kommissionen vil fortsat bidrage til at skabe en passende balance i støtten mellem alle provinser, herunder de fattige i fuld koordination med andre donorer og under hensyntagen til, at de fattigste provinser i DR Congo også har den laveste befolkningstæthed.

ii) Kommissionen vil fortsætte med at inddrage lokale aktører i gennemførelsen af projekterne inden for deres kapacitet. Kommissionen vil også støtte deres kapacitetsopbygning.

iii) Kommissionen vil fortsætte med at støtte bedre forvaltning af naturressourcer på betingelse af, at det bekræftes som en sektor af 11. EUF, og med arbejdsdeling med andre donorer.

b) Kommissionen og Udenrigstjenesten vil fortsat lægge stor vægt på betydningen af demokratiske valg i deres dialog med DR Congo. Det kan bekræftes, at denne politiske dialog vil blive opretholdt

gennem etablerede kanaler og efter de definerede beføjelser og roller for de forskellige EU-institutioner og medlemsstaterne og andre donorer.

Angående risikovurdering er svaret fra Kommissionen givet under anbefaling 2.

Den særlige risiko for "forankring af regimet" takles i fællesskab af alle EU-institutioner og medlemsstaterne. Kommissionens programmer er i overensstemmelse med EU's politiske valg og er godkendt af medlemsstaterne.

c) Kommissionen og Udenrigstjenesten vil fortsætte med at styrke og eventuelt øge de nationale tilsynsinstitutioners kapacitet som led i arbejdsdelingsordninger med andre donorer.

d) Kommissionen og Udenrigstjenesten tilslutter sig denne anbefaling.

Anbefaling 2

a) Kommissionen og Udenrigstjenesten er enige i anbefalingen, da det er principper, som Kommissionen allerede anvender.

Risiko- og konsekvensanalysen tager højde for partnerlandets struktursvaghed.

b) Kommissionen og Udenrigstjenesten kan ikke acceptere denne del af anbefalingen. Den vil fortsætte med at træffe foranstaltninger for at forhindre eller mindske risikoen.

Den fremgangsmåde, der skal følges, hvis risiciene bliver til virkelighed, fastsættes under hensyntagen til den generelle politiske situation, der herskede på det pågældende tidspunkt, sammen med andre donorer.

Anbefaling 3

a) Kommissionen og Udenrigstjenesten tilslutter sig denne anbefaling.

b) Kommissionen og Udenrigstjenesten kan ikke tilslutte sig denne anbefaling.

Kommissionen udarbejder projekter på grundlag af sin viden på det givne tidspunkt under hensyntagen til finansforordningens begrænsninger. Hvis der opstår problemer eller forsinkelser, kan projekterne ændres og eventuelt forlænges.

c) Kommissionen og Udenrigstjenesten kan ikke tilslutte sig denne anbefaling.

Som det er normal praksis, ændrer Kommissionen programmer, navnlig efter ROM-missioner og strategisk/politisk dialog med partnerlandene.

Anbefaling 4

a) Kommissionen og Udenrigstjenesten kan ikke tilslutte sig denne anbefaling.

Kommissionen anvender de principper, der blev vedtaget på internationalt plan i 2011 i den nye aftale om engagement i ustabile stater. Det indebærer navnlig: i) Fastsættelse af klare, relevante og realistiske benchmarks under hensyntagen til landets ustabilitet, ii) Regelmæssige vurderinger af overholdelsen af de aftalte benchmarks, iii) drøftelse med partnerlandet af mangler i overholdelsen og korrigerende foranstaltninger i forbindelse med den politiske dialog/politikdialogen, og iv) ikke at glemme behovet for at fremme forudsigeligheden i bstanden.

b) Kommissionen og Udenrigstjenesten tilslutter sig denne anbefaling.

c) Kommissionen og Udenrigstjenesten kan ikke tilslutte sig denne anbefaling.

Kommissionen og Udenrigstjenesten er fuldt engagerede i at fremme en koordineret politikdialog i EU. EU's indflydelse på DR Congo er ikke kun et spørgsmål om udviklingsbistand, men snarere en funktion af de samlede relationer mellem EU og partnerlandet.